GDAŃSK, dnia 15 lutego 1947 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 2

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

DZIAŁ URZĘDOWY

12

MINISTERSTWO SKARBU
L. P. V. I—2/78/46
Kontrola uprawnień przemysłowych podatników

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 452

Do Izb Skarbowych i Urzędów Skarbowych (rewizyjnych)

W związku z uchwałą Poselskiej Komisji Skarbowo-Budżetowej, powziętą na posiedzeniu w dniu 17-go kwietnia 1946 r., w sprawie kontroli uprawnień przemysłowych podatników — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby Urzędy Skarbowe (Rewizyjne) udostępniły właściwym miejscowo władzom przemysłowym I instancji materiały co do wydanych na rok podatkowy 1946 podatnikom — zgodnie z przepisami Działu II dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 23 z 1946 r.) — kart rejestracyjnych: w tym celu wymienione urzędy porozumieją się z władzami przemysłowymi I instancji co do technicznej strony sporządzenia wykazów wykupionych na rok 1946 kart rejestracyjnych; w przypadkach specjalnych trudności w sporządzeniu przez władze przemysłowe tych wykazów, Urzędy Skarbowe (Rewizyjne) mogą sporządzić je we własnym zakresie i przekazać zainteresowanym władzom przemysłowym.

Zarazem Ministerstwo Skarbu zarządza, aby u osób, zgłaszających się do Urzędów Skarbowych (Rewizyjnych) o nabycie kart rejestracyjnych, urzędy sprawdzały, czy osoby te posiadają uprawnienia na prowadzenie przemysłu, handlu, rzemiosła lub zajęcia, nadane przez władze przemysłowe w trybie prawa przemysłowego, a za tym czy dane podane przez zainteresowanych w rubryce 10 druku „Zgłoszenie w sprawie nabycia karty rejestracyjnej" odpowiadają istotnie stanowi faktycznemu. W tym celu Urzędy Skarbowe (Rewizyjne) wykorzystywać będą zawiadomienia o nadanych uprawnieniach przemysłowych, udzielane przez władze przemysłowe Urzędom Skarbowym (Rewizyjnym) zgodnie z ustępem przedostatnim art. 136 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) oraz zgodnie z ust. 3 art. 113 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

W przypadku stwierdzenia, że ubiegający się o wydanie karty rejestracyjnej podatnik nie posiada uprawnienia przemysłowego, należy mu wydać kartę rejestracyjną zawiadamiając o braku uprawnienia przemysłowego właściwą władzę przemysłową I instancji.

PODSEKRETARZ STANU
(—) **T. Dietrich.**

Rozdzielnik:

1. Wojewódzkie Wydziały Przemysłowe.
2. Dep. Techniczny Min. Przem.
3. Dep. Inspekcji Min. Przem.
4. Biuro Prawne.

13

OKÓLNIK Nr 289

MINISTRA PRZEMYSŁU

z dnia 26 listopada 1946 r.

W sprawie: zawiadamiania władz skarbowych o wydawanych uprawnieniach przemysłowych

Celem skoordynowania działalności władz przemysłowych z władzami skarbowymi i ujednolicenia trybu postępowania w przedmiocie kontroli uprawnień przemysłowych podaje się do wiadomości okólnik Ministra Skarbu Nr 452 z dnia 20 sierpnia 1946 r. za Nr L. D. V. 1—2/78/46, w sprawie kontroli uprawnień przemysłowych podatników oraz zarządza się, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 136 ust. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 czerwca 1937 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 8 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 463) oraz art. 113 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) władze przemysłowe winny zawiadamiać właściwe Urzędy Skarbowe do dnia 15 każdego miesiąca o wydanych w ubiegłym miesiącu wszelkiego rodzaju uprawnieniach przemysłowych do prowadzenia handlu, przemysłu, rzemiosła lub zajęcia. W tymże samym terminie zawiadamiać należy o wszelkich zmianach odnoszących się do rejestrowanego przemysłu lub rzemiosła.

Zawiadomienia, o których mowa wyżej, uskutecznia się przez przesyłanie właściwym urzędom skarbowym (rewizyjnym) wyciągów z aktualnego rejestru uprawnień przemysłowych, obejmującego:

1. Potwierdzenia odbioru zgłoszeń (art. 7).
2. Dokumenty koncesyjne (art. 135).
3. Licencje (art. 54) i karty rzemieślnicze (art. 147).

W wyciągach tych należy podać: imię, nazwisko i adres osoby prowadzącej przemysł (w rozumieniu prawa przemysłowego) lub imię, nazwisko i adres (względnie firmę) właściciela zakładu przemysłowego (rzemieślniczego), rodzaj prowadzonego przemysłu i data zgłoszenia względnie wniesienia podania oraz datę wydania uprawnienia przemysłowego.

za MINISTRA PRZEMYSŁU
(—) **E. Szyr**
Podsekretarz Stanu

Rozdzielnik:

1. Wojewódzkie Wydziały Przemysłowe.
2. Ministerstwo Skarbu.
3. Dep. Techniczny Min Przem.
4. Dep. Inspekcji Min. Przem.
5. Biuro Prawne.

14

ZARZĄDZENIE

Ministrów: Ziem Odzyskanych, Administracji Publicznej, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Odbudowy z dnia 15 listopada 1946 r. w sprawie wydzielania nieruchomości na cele publiczne na obszarze Ziem Odzyskanych oraz b. Wolnego Miasta Gdańska.

W związku z rozpoczętą akcją przyjmowania wniosków od osadników o przyznanie prawa własności nieruchomości ziemskich zachodzi konieczność uregulowania wydzieleń z zapasu ziemi na cele publiczne zgodnie z zasadami art. 7 dekretu z dnia 6.11 1946 r. o ustroju rolnym i osadnictwie na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

Wobec powyższego zarządza się co następuje:

I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

1. Obszar gruntów wydzielonych na cele publiczne nie może przekraczać 10% ogólnej powierzchni użytków rolnych, wchodzących w skład zapasu ziemi na obszarze województwa. Użytków rolnych wydzielonych na cele szkolne nie wlicza się do podanej wyżej normy.

2. Nieruchomości, użytkowane przez osadników, mogą być przeznaczone na cele publiczne tylko wyjątkowo, gdy nie można wydzielić innych nieruchomości i za zwrotem nakładów oraz kosztów, związanych z przesiedleniem.

3. Nieruchomości objęte wydzieleniem nie mogą być wliczone do zapasu ziemi, przeznaczonego na osadnictwo.

4. Wydzielania na cele publiczne ustala się według norm podanych w odpowiednich przepisach szczególnych, a w ich braku według norm podanych w niniejszym zarządzeniu.

Na cele publiczne należy wydzielać nieruchomości — w miarę potrzeby i możliwości — wraz ze znajdującymi się na nich budynkami.

Na ten cel należy przeznaczać w pierwszym rzędzie te budynki, które służyły podobnym celom za czasów niemieckich.

II.

ZASADY POSTĘPOWANIA.

1. Czynności przygotowawcze, związane z wydzieleniem nieruchomości na cele publiczne, przeprowadzają władze ziemskie I i II instancji uzgadniając je z władzami osiedleńczymi (Wydziały i Referaty Osiedleńcze) i władzami planowania przestrzennego.

2. Powiatowe władze ziemskie wzywają do złożenia wniosków o wydzielenie właściwe władze i instytucje, zainteresowane w uzyskaniu gruntów, wyznaczając im odpowiedni termin.

3. Wniosek winien zawierać:
   a) wskazanie instytucji lub władzy, która ubiega się o wydzielenie,
   b) oznaczenie nieruchomości, obszaru, oraz celu, któremu ma służyć nieruchomość,
   c) wyliczenie zabudowań, inwentarzy i t. p.

4. W przypadku, gdy zainteresowana władza lub instytucja nie złoży wniosku w terminie, powiatowa władza ziemska zaprojektuje wydzielenie z urzędu.

5. Złożone wnioski powiatowa władza ziemska po zbadaniu i uzgodnieniu z władzą osiedleńczą i urzędem planowania przestrzennego prześle wojewódzkiej władzy ziemskiej do dnia 31.12 1946 r.

6. Na podstawie wymienionych wyżej materiałów, wojewódzka władza ziemska sporządzi ogólny projekt wydzielenia nieruchomości na cele publiczne na obszarze województwa i uzgodni go z władzą osiedleńczą i z regionalną dyrekcją planowania przestrzennego.

7. W wyjątkowych wypadkach, gdy przy projektowaniu wydzielenia od razu zachodzi konieczność wykonania wydzielenia na gruncie, wojewódzka władza ziemska w porozumieniu z regionalną dyrekcją planowania przestrzennego może zarządzić wykonanie projektu wydzielenia.

8. Dalszy tryb postępowania ustali rozporządzenie wykonawcze do art. 7 dekretu.

III.

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

1. Wydzielenie gruntów na cele szkolne.

Wydzielenie gruntów na cele szkolne dokonywuje się na podstawie sieci szkół ustalonej przez właściwe władze. Przy projektowaniu wydzielin na cele zawodowego szkolnictwa rolniczego należy kierować się następującymi normami:
   a) dla szkół rolniczych powiatowych — od 30 do 50 ha użytków rolnych,
   b) dla liceów rolniczych i szkół specjalnych od 50 do 80 ha użytków rolnych,
   c) dla gminnych szkół rolniczych od 5 do 10 ha użytków rolnych.

Przy wydzielaniu gruntów na cele szkolnictwa ogólno-kształcącego należy stosować następujące normy:
   a) dla uniwersytetów ludowych oraz powiatowych szkół wychow. społ. 5 — 50 ha użytków rolnych,
   b) dla wiejskich gimnazjów ogólno-kształcących od 1,5 do 2 ha użytków rolnych,
   c) dla szkół zawodowych nierolniczych od 1,5 do 2 ha użytków rolnych,
   d) dla szkół powszechnych pod budynki, dla celów nauczania przyrody, na ogródki działkowe i na boisko od 1,5 do 2 ha użytków rolnych,
   e) na przedszkola ok. 0,5 ha użytków rolnych.

W przypadku, gdy zachodzi konieczność utworzenia internatu dla młodzieży, a podane wyżej normy są niewystarczające, wydziela się dodatkowo 1 ha użytków rolnych na potrzeby internatu pod zabudowania, boisko sportowe, uprawę warzyw i t. p.

2. Wydzielenia na cele społeczne i ogólno-gromadzkie.

Przy tego rodzaju wydzielaniach należy stosować następujące normy:
   a) dla wiejskich domów ludowych społecznych pod zabudowania, boiska, parki od 1,5 do 2 ha użytków rolnych,
   b) dla celów spółdzielni ok. 0,5 ha użytków rolnych,
   c) dla remizy strażackiej ok. 0,25 ha użytków rolnych,
   d) dla remizy wspólnych narzędzi około 0,25 ha użytków rolnych,

e) na kopalnię gliny, piasku, grzebowiska zwierzęce i t. p. ok. 0,1 ha użytków rolnych.

W przysiółkach należy wydzielać łącznie do 1,5 ha użytków rolnych na przedszkola, boiska sportowe, cele spółdzielcze i t. p.

3. **Wydzielenie na cele sanitarne, administracji rządowej i samorządowej** dokonywuje się w porozumieniu z właściwymi władzami.

4. **Wydzielenie na cele opiekuńczo-wychowawcze.**

Wydzielenie na rzecz instytucji opiekuńczo-wychowawczej może być dokonane tylko w przypadku, gdy działalność instytucji uzależniona jest od posiadania nieruchomości.

5. **Wydzielenia na ośrodki kultury rolnej dla zakładów przemysłu rolnego.**

Na ośrodki kultury rolnej winny być przede wszystkim przeznaczone nieruchomości zaprojektowane do wydzielenia na ten cel przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych przy współudziale Ministerstwa Ziem Odzyskanych i Państwowych Nieruchomości Ziemskich. Inne nieruchomości mogą być przeznaczone na ośrodki kultury rolnej tylko wtedy, gdy nie utrudni to akcji osiedleńczej (np. nieruchomości wydzierżawione instytucjom).

Przy ustalaniu wydzieleń należy w pierwszym rzędzie uwzględnić potrzeby specjalnych instrukcji jak np. Państwowych Zakładów Hodowli Roślin i t. p.

Na cele kultury rolnej mogą być wydzielone nieruchomości zarówno w całości jak i w części. Część nieruchomości, pozostała po wydzieleniu ośrodka kultury rolnej, winna być przeznaczona na uzupełnienie gospodarstw nieżywotnych lub na tworzenie gospodarstw samodzielnych.

6. **Wydzielenie na melioracje i inne cele wodne.**

Wydzielenie winno objąć grunty, przeznaczone na cele melioracji, regulacji rzek, osuszanie bagien, tworzenia zapór wodnych i t. p. według planów właściwych władz.

7. **Wydzielenia na cele wojskowe.**
Na cele wojskowe wydzielać należy grunty pod lotniska, poligony, place ćwiczeń i t. p.

Wojewódzkie władze ziemskie w porozumieniu z władzami wojskowymi ustalają czy nieruchomości zajęte w czasie wojny na cele wojskowe (pod lotniska, baraki i t. p.) są nadal potrzebne wojsku. Wnioski miejscowych władz wojskowych wymagają aprobaty Ministerstwa Obrony Narodowej.

8. **Wydzielenia na potrzeby związków religijnych, uznanych prawnie wyznań.**

Wydzielenia na potrzeby związków religijnych, uznanych prawnie wyznań, należy projektować tylko w razie istotnych potrzeb terenu, t. j. gdy w danej okolicy istnieją lub mają być założone odpowiednie gminy wyznaniowe. Wydzielenie obejmuje gospodarstwo o pow. przewidzianej w art. 9 dekretu z dnia 6.11 1946 r oraz obszar niezbędny do wykonywania kultu religijnego.

9. **Wydzielenia na rozbudowę miast, uzdrowisk, letnisk i kolonii mieszkaniowych.**

Na wymienione wyżej cele wydziela się grunty tylko w przypadku, gdy właściwa władza stwierdzi, że projektowana rozbudowa miasta zostanie przeprowadzona w najbliższym czasie.

10. **Na ogródki działkowe** należy wydzielać nieruchomości, nadające się do uprawy, położone w dogodnych warunkach komunikacyjnych. Nieruchomości, użytkowane do dnia 1.1 1945 r. jako ogródki działkowe, należy wydzielać na ten sam cel, jeżeli miejscowe warunki ekonomiczne nie uległy zmianie.

11. **Inne wydzielenia.**

Wojew. władza ziemska dokona wydzielenia terenów które po zasięgnięciu opinii wojew. władzy przemysłowej lub wyższego urzędu górniczego uzna za niezbędne dla rozwoju istniejących zakładów przemysłowych, górniczych i hutniczych.

Ponadto winny być dokonane wydzielenia zabytków historycznych, architektonicznych i osobliwości przyrody, jak również odpowiednich obszarów **na parki ludowe, zieleńce publiczne** i t. p. Przy projektowaniu wydzielenia na cele komunikacji publicznej oraz na inne cele publiczne, niewymienione szczegółowo w art. 7 dekretu z dnia 6.11 1946 r. należy kierować się ogólnymi zasadami, podanymi w niniejszym zarządzeniu.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH:
(—) **St. Mikołajczyk**

MINISTER ODBUDOWY:
(—) **M. Kaczorowski**

MINISTER ZIEM ODZYSKANYCH:
(—) **Wł. Gomułka**

MINISTER ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ:
(—) **W. Kiernik**

15

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

z dnia 20 grudnia 1946 r.

Na zasadzie § 14 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.4 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) na wniosek Ministra Informacji i Propagandy zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3-go stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) spod właściwości Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw:

1. Przedsiębiorstwa przemysłu poligraficznego.
2. Drukarnie.

Powyższe przedsiębiorstwa przekazuję do postępowania w trybie § 30 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw
(—) **(Prof. Dr. L. Kurowski)**

16

ZARZĄDZENIE

Wojewody Gdańskiego z dnia 10 października 1946 r. Nr Wet. Z/I/2j/46 w sprawie zwalczania zarazy stadniczej (według rozdzielnika).

W związku ze stwierdzeniem przypadków zarazy stadniczej na terenie tut. województwa celem zabezpieczenia od rozszerzenia się tej zarazy — na podstawie przepisów § 287 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9.1 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz zgodnie z zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19.11 1946 r. Nr Wet./2—I—6/54 — zarządzam na obszarze województwa gdańskiego, jako zagrożonym zarazą stadniczą, stosowanie następujących zasad przy zwalczaniu zarazy stadniczej:

1. Wszystkie ogiery i klacze, powyżej 2 lat, na terenie całego województwa podlegają badaniu klinicznemu na zarazę stadniczą 2 razy do roku w odstępach 6 — 10 miesięcznych przez powiatowych oraz innych, upoważnionych przez Urząd Wojewódzki lekarzy weterynaryjnych. Wynik badania winien być uwidoczniony w dowodzie tożsamości konia za pomocą pieczęci i podpisu lekarza weterynaryjnego.
2. Wszystkie ogiery nielicencjonowane, powyżej 2 lat podlegają, zgodnie z ustawą z dnia 13 marca 1934 r., znowelizowanej dekretem z dnia 16 maja 1946 r. o nadzorze nad hodowlą koni, (Dz. U. R. P. 1946 r. Nr 23, poz. 154) przymusowej kastracji na koszt i ryzyko właściciela przed okresem kopulacyjnym.
3. Ogiery licencjonowane oraz ogiery państwowe podlegają badaniom serologicznym i klinicznym, przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych:
   a) w okresie kopulacyjnym co 6 tygodni,
   b) po okresie kopulacyjnym co 8 tygodni z tym, że te przed następnym okresem kopulacyjnym winny być przeprowadzone 2 razy w odstępach 6-tygodniowych.
4. Przy sposobności przeprowadzania badań klinicznych i serologicznych powiatowi lekarze weterynaryjni winni jednocześnie kontrolować rejestr stanowienia klaczy oraz sprawdzać czy stanowione klacze posiadają wetenaryjne świadectwa zdrowia. Wynik kontroli winien być uwidoczniony w rejestrze stanowienia klaczy.
5. Przed stanowieniem klaczy winni właściciele poddać je badaniom w kierunku zarazy stadniczej przez powiatowych wzgl. upoważnionych przez Urzędy Wojewódzkie lekarzy weterynaryjnych. Otrzymane świadectwo zdrowia klaczy należy przedstawić i oddać właścicielom ogierów licencjonowanych wzgl. kierownikom państwowych stacji kopulacyjnych. Ważność świadectwa 8 dni. Na dowód stanowienia klaczy winni właściciele ogierów licencjonowanych względnie kierownicy państwowych stacji kopulacyjnych umieszczać w dowodzie tożsamości koni adnotacje przy pomocy pieczęci: „klacz stanowio-

   na dnia.............. Nr rejestracji ogiera..............

   własność ....

   miejscowość ....

   podpis właściciela ogiera ....

   Doprowadzenie klaczy do ewent. następnych stanowień może nastąpić tylko do tego samego ogiera. Doprowadzenie klaczy do innego ogiera może nastąpić wyjątkowo za zgodą powiatowego lekarza weterynaryjnego.
6. Klacze chore na zarazę stadniczą, o daleko posuniętym procesie chorobowym, podlegają wywłaszczeniu i zabiciu z urzędu względnie ubojowi, o ile istnieją po temu odpowiednie warunki. Uzyskane z tytułu sprzedaży mięsa kwoty należy przekazać na rachunek Skarbu Państwa na par. 17.

   Klacze chore i podejrzane o chorobę, przedstawiające wartość użytkową podlegają wywłaszczeniu i mogą być za zgodą Ministerstwa przekazywane, po cenie rzeźnej, do wyznaczonych przez Urząd Wojewódzki majątków państwowych do wysokości potrzebnego w danym majątku stanu koni. Klacze takie winne być ujęte w ewidencję i pozostawać pod stałą opieką powiatowych względnie wyznaczonych przez Urząd Wojewódzki lekarzy weterynaryjnych oraz leczone na koszt majątku. W wypadku niemożności przekazania takich klaczy do majątków państwowych należy je poddać ubojowi.

   Leczenie takich klaczy winno być prowadzone przez wyznaczonych przez Urząd Wojewódzki lekarzy weterynaryjnych pod kierownictwem Naczelnika Wydziału Weterynarii.
7. Klacze podejrzane o zarażenie się podlegają ścisłej ewidencji i okresowym, co 8 tygodni, badaniom klinicznym i serologicznym, aż do ustalenia wyniku.

   Zwolnienie tych klaczy z obserwacji może nastąpić najwcześniej po roku z tym, aby okres ten objął następny okres kopulacyjny. Konie chore, podejrzane o chorobę i podejrzane o zarażenie się podlegają odpowiedniemu oznakowaniu. W dowodach tożsamości oznakowanych koni należy wpisać odnośną adnotację czerwonym atramentem.
8. Ogiery państwowe o większej wartości hodowlanej (Komisyjnie ustalonej) mogą za zgodą Ministra podlegać leczeniu przez lekarzy weterynaryjnych wyznaczonych przez Ministerstwo. Ogiery takie po przeprowadzonym leczeniu i komisyjnym zbadaniu mogą być dopuszczone do stanowienia za zgodą i na warunkach określonych przez Ministerstwo.
9. Zasady powyższe nie naruszają w niczym przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9-go stycznia 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167).
10. Powiatowi lekarze weterynaryjni winni ponownie podjąć intensywną propagandę mającą na celu spopularyzowanie akcji zapobiegania zarazie stadniczej drogą publikacji, urządzania odczytów na terenie organizacji rolniczych i społecznych.
11. Ob. ob. Starostowie winni ułatwić powiatowym lekarzom wet. korzystanie z dostępnych środków lokomocji.

Równocześnie uchylam moje zarządzenie z dnia 2.7 1946 r. Nr Wet. Z/I/2j/18 w przedmiocie zwalczania zarazy stadniczej.

WOJEWODA:
w z. **Dr. B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

Otrzymują:

1. Ob. ob. Starostowie Powiatowi.
2. Prezydenci Miast: Gdańska, Gdyni i Sopotu — do wiadomości i wykonania.
3. Ministerstwo Rolnictwa i Ref. Rolnych — Departament Weterynarii — **w Warszawie.**
4. Wojewódzki Zakład Higieny Weter. **w Sopocie.** — do wiadomości.

17

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I—3—1/47

Gdańsk, dnia 10 stycznia 1947 r.

ZARZĄDZENIE

WYKONAWCZE WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 10 stycznia 1947 r.

do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 12 listopada 1946 r. Nr I—1—20/32/46 wydanego w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o utworzeniu Wydziałów Motoryzacji w Urzędach Wojewódzkich.

Na podstawie decyzji Ministerstwa Komunikacji z dnia 27 grudnia 1946 r. Nr I—2—20/43/46 — zarządzam, co następuje:

1. Okręgowy Urząd Samochodowy w Sopocie z dniem 1 stycznia 1947 r. przekształca się w Wydział Motoryzacji (znak M) Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego.

2. Do okresu działania Wydziału Motoryzacji należy całokształt zagadnień, związanych z administracją i gospodarką pojazdami mechanicznymi, oraz wszelkimi innymi sprawami komunikacji samochodowej na terenie Województwa Gdańskiego, nie wyłączając spraw ruchu drogowego, oraz przewozu osób i towarów pojazdami mechanicznymi.

3. Wydział Motoryzacji dzieli się organizacyjnie na oddziały i referaty, przewidziane w Zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji z dnia 24.9 1946 r. Nr M. I. 1—04/46, oraz w okólniku Naczelnika O. U. S. w Sopocie z dnia 23.10 1946 r.

4. Utrzymuje się również w mocy — do odwołania — Instrukcję Kancelaryjną, wprowadzoną w życie zarządzeniem Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 lipca 1946 r. L. dz. O. I—770/46.

5. Pisma podpisywane przeze mnie, lub w moim zastępstwie przez wicewojewodę, będą nosiły nagłówek „Wojewoda Gdański", a pisma, podpisywane „Za Wojewodę": „Urząd Wojewódzki Gdański Wydział Motoryzacji".

6. Rejonowe Urzędy Samochodowe w Tczewie i Lęborku w sposób analogiczny przekształcają się w referaty motoryzacji odnośnych Starostw z tym, że zasięg ich działania zostanie określony dodatkowo.

7. Pieczęcią urzędową staje się pieczęć Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego, ew. odnośnego Starostwa.

8. Do czasu wydania dalszych zarządzeń obsada personalna, jak również siedziba dotychczasowego Okręgowego Urzędu Samochodowego staje się obsadą personalną i siedzibą Wydziału Motoryzacji Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego.

9. Obowiązujący Tymczasowy Statut Organizacyjny Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego ulega stosownym zmianom, unormowanym treścią niniejszego zarządzenia.

WOJEWODA
(—) Inż. St. Zrałek

Otrzymują:

1. Okręgowy Urząd Samochodowy — Sopot.
2. Naczelnicy Wydziałów U. W. G.
3. Starostowie Powiatowi (wszyscy).
4. Prezydenci miast wydzielonych.
5. Kierownik Oddziału Organiz.
6. Kierownik Oddziału Personalnego.
7. Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojew.

18

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I—4/109
Dyżury pracowników fachowych.

Gdańsk, dnia 11 stycznia 1947 r.

ZARZĄDZENIE

Do Obywateli

Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast (wszystkich)

województwa gdańskiego

Nawiązując do okólnika Nr 5 Prezesa Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z dnia 20 marca 1946 r. (Nr A. Pr. II—6/8) o zatrudnieniu w innych działach administracji ogólnej pracowników organów, podlegających Gł. Urzędowi Pom. Kraju — wyjaśniam, że postanowienia wyż. cyt. Okólnika nie uwalniają urzędników tego działu od obowiązku pełnienia przewidzianych w § 23 Regulaminu dla Starostw Województwa Gdańskiego (Gdański Dziennik Wojewódzki Nr 4, poz. 39) dyżurów, tym bardziej, że § 1 p. 1 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 maja 1945 r. o organizacji i zakresie działania organów podległych Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 112) — sprawy administracji miernictwa — włącza do zakresu działania wojewódzkich i powiatowych (grodzkich) władz administracji ogólnej na zasadach ustalonych w rozporządzeniu Prezydenta R. P. z dnia 19-go stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.).

Jednocześnie zarządzam rozciągnięcie regulaminowo przewidzianych dyżurów, o ile zajdzie tego potrzeba, lub nakazuje dotychczasowa praktyka — równomiernie na wszystkich pracowników zarówno fachowych i niefachowych w podległych mnie władzach, urzędach i organach oraz wydanie w tym przedmiocie stosownych zarządzeń.

WOJEWODA
w z. **A. Gadomski**
Wicewojewoda

Otrzymują do wiadomości i służbowego użytku:

1. Naczelnicy Wydziałów U. W. G. (wszyscy).
2. Samodzielny Oddział Kwaterunkowy.
3. Wojewódzki Inspektor Starostw.

19

WOJEWODA GDAŃSKI

Nr S. K. I.11/22/46
Rozciągnięcie przymusu ubezp. budowli od ognia na teren b. zaboru pruskiego i Ziemie Odzyskane.

Gdańsk, 9 grudnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 1

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów Miast i Burmistrza m. Tczewa na obszarze Województwa Gdańskiego

W związku z uchwaleniem przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów, Komisja Prawnicza Rady Ministrów dekretów o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych oraz o Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych, które to dekrety przewidują rozciągnięcie przymusu ubezpieczenia budowli od ognia na teren b. zaboru pruskiego łącznie z Ziemiami Odzyskanymi, poczynając od 1947 roku Ministerstwo Skarbu, ze względu na nagłość sprawy, wezwało Dyrekcję Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych:

1. Do natychmiastowego podjęcia prac przygotowawczych, związanych z rozszerzeniem przymusu ubezpieczenia.
2. Do natychmiastowego porozumienia się z Urzędami Wojewódzkimi, Starostwami Powiatowymi i Zarządami Miast Wydzielonych w sprawie wydania przez te Urzędy Państwowe i Samorządowe zarządzeń zapewniających sprawne i terminowe wykonanie zadania.

Z uwagi na powyższe proszę Obywateli Starostów Powiatowych, Prezydentów Miast Wydzielonych i Burmistrza m. Tczewa — 1) o udzielenie Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń Wzajemnych jak najdalej idącej pomocy w akcji, związanej z rozszerzeniem przymusu ubezpieczenia na obszarze województwa gdańskiego; 2) o wydanie podległym sobie organom zarządzeń, zapewniających P. Z. U. W sprawne i terminowe wykonanie obowiązków w dziedzinie ubezpieczenia budowli od ognia.

WOJEWODA
w z. (—) **Mgr. A. Gadomski**
Wicewojewoda

20

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. S. S. I—2a/7
Ustalenie danych statystycznych.

Gdańsk, dnia 27 grudnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 121

Do Obywateli
Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Województwa Gdańskiego

Lektura przedkładanych mnie przez Obywateli sprawozdań wykazuje niejednokrotnie jeszcze uchybienia odnośnie zachowania podstawowych przepisów kancelaryjnych co do układu i ustalenia tekstu pism.

Usterki te w sposób szczególnie częsty powtarzają się w zakresie spraw statystycznych i sprawozdawczych, przy czym w tej dziedzinie nawet jeszcze mają miejsce zasadnicze uchybienia co do prawdziwości i dokładności sprawozdań pod względem merytorycznym.

Przypominając w związku z powyższym obowiązek ścisłego przestrzegania odnośnie każdego pisma przepisów Regulaminu dla Starostw Województwa Gdańskiego (Gdański Dziennik Wojewódzki — Nr 4 z roku 1945, poz. 39 B.), a zwłaszcza przepisów §§ 64, 66, 71, 72, 77 i 82 tego Regulaminu, podkreślam w szczególności:

1. Wszelkie daty statystyczne ustalane być winne z najdalej idącą starannością. O ile ścisłych cyfr niesposób wpisać do odnośnej rubryki — to należy podać odpowiednią liczbę szacunkową i okoliczność tę zaznaczyć w omówieniu sprawozdania.

Niedopuszczalne są jakiekolwiek bądź błędy w zsumowaniach względnie obliczeniu odsetka. Również nie powinne mieć miejsca załatwienia fragmentaryczne, t. j. pozostawianie luk w odnośnych operatach liczbowych.

2. Przy sposobie opracowania poszczególnych wykazów ściśle stosowane być winne uwagi i pouczenia podane w zleceniu. O ile np. suma dwóch czy trzech kolumn ma dać wartość dla kolumny innej — to do tej wytycznej należy się bezwzględnie zastosować. W przeciwnym bowiem razie powstałaby konieczność ponownego opracowywania całego odnośnego sprawozdania Obywateli.

3. O ile Obywatele podpis swój kładą na pismo przewodnie do danego sprawozdania — proszę również dać swój podpis pod samym tekstem sprawozdania na każdym egzemplarzu i to wraz z podaniem daty podpisu. Każdy dokument — a poszczególny operat statystyczny tę cechę mieć musi — wymaga dla swej ważności uwierzytelnienia podpisu przez powołaną ku temu osobę, którą w danym razie są Obywatele.

4. O ile obywatele przedkładają równocześnie szereg operatów — odnośne ich elementy muszą być z sobą uzgodnione. Niedopuszczalnym jest np., że jeden operat wykazuje inną cyfrową wysokość odnośnego zjawiska za ten sam okres czy termin, niż równocześnie sporządzany inny operat zawierający wspólne z pierwszym ustaleniem.

Nadto zwracam uwagę na konieczność starannego (czytelnego i przejrzystego) podawania odnośnych obliczeń. Niedopuszczalne są przekreślenia, dopiski ołówkiem i t. d.

Komunikując powyższe proszę Obywateli o odpowiednie pouczenie Swoich współpracowników i nadmieniam, że wobec mnie w pierwszej linii osobiście odpowiedzialnymi za zachowanie wchodzących w danym razie w grę przepisów będą aprobanci określonych wyżej sprawozdań statystycznych t. j. Obywatele.

Szczególną uwagę kłaść proszę poza powyższym na systematyczne a ścisłe dotrzymywanie zakreślanych terminów.

WOJEWODA
w z. **Dr. B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

21

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr S. F. II—1/16/46
Zaległości w podatku lokalowym za rok 1945.

Gdańsk, dnia 10 stycznia 1947 r.

OKÓLNIK Nr 5

Do
Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydenta m. Elbląga na Ziemiach Odzyskanych Województwa Gdańskiego

Wobec zachodzących wątpliwości odnośnie właściwych podstaw prawnych do ściągania zaległego podatku od lokali za rok 1945 — Ministerstwo Ziem Odzyskanych okólnikiem Nr 137/46 z dnia 30 grudnia 1946 L. dz. 675k/II/46 wyjaśniło co następuje:

Zgodnie z art. 48 ust. 2 dekretu z dnia 20 marca 1946 o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) podatek lokalowy za rok 1945 podlega realizacji na podstawie przepisów dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14.11 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505) ze zmianami wynikającymi z dekretu P. K. W. N. z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 66).

Przy wymiarze tego podatku, w razie wzięcia za podstawę opodatkowania czynszu w markach niemieckich, należy przyjąć relację ustaloną przez Ministerstwo Skarbu t. j. 1 Rm. = 2,35 zł.

W przypadku niemożności ustalenia wysokości czynszu przedwojennego należy w drodze analogii stosować do podatku lokalowego za rok 1945 przepisy art. 29 pkt. 3 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych oraz § 67 pkt. 4 rozporządzenia wykonawczego do tego dekretu, przesłanego Ob. Ob. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast przy tut. piśmie okólnym z dnia 9 listopada 1946 r. Nr S. F. II—1/6/46.

Jednocześnie przypominam, iż ściąganie zaległości podatkowych, wywołanych opóźnionym wymiarem, winno się odbywać w sposób dostosowany do zdolności płatniczych podatników w danej miejscowości w myśl tut. pisma okólnego z dnia 8 stycznia 1947 r. Nr S.F. II — 1/13/46.

Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych podadzą treść powyższego podległym organom wykonawczym związków samorządowych do wiadomości i stosowania.

WOJEWODA
w z. (—) **Mgr. A. Gadomski**
Wicewojewoda

22

WOJEWODA GDAŃSKI
L. S. A. II.12/33/46
Stanowiska dyrektorów szpitali, ich zastępców i ordynatorów.

Gdańsk, dnia 20 stycznia 1947 r.

OKÓLNIK Nr 2

Do
Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Prezydentów Miast i Burmistrza m. Tczewa w woj. gdańskim

W celu jednolitego unormowania sprawy obsadzenia stanowisk kierowniczych (dyrektorów), ich zastępców i ordynatorów w szpitalach i zakładach leczniczych, wyjaśniam, że w myśl art. 22 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382 z dnia 26.3 1928) o posady lekarzy ordynujących ubiegać się mogą kandydaci, którzy odbyli najmniej 2-letnią praktykę szpitalną. Statuty poszczególnych szpitali publicznych mogą przewidywać dłuższy okres praktyki ewentualnie na stanowisko stałego lekarza ordynującego oraz specjalne kwalifikacje lub warunki dla uzyskania stanowiska dyrektora szpitala i jego zastępcy, kierownika Oddziału lub pracowni szpitala.

Stanowiska dyrektorów, ich zastępców i ordynatorów **mogą być nadawane tylko na podstawie publicznego konkursu.**

Jeżeli konkurs nie da rezultatu stanowisko może być obsadzone w inny sposób, jedynie za zezwoleniem właściwej władzy nadzorczej.

Funkcje sądu konkursowego wykonywa w zasadzie rada szpitalna (art. 24). Statut szpitala może ustanowić inny fachowy sąd konkursowy i określić jego skład do którego wchodzi z urzędu właściwy przedstawiciel władzy administracji ogólnej.

W sądzie konkursowym winien być również przedstawiciel Izby Lekarskiej Gdańsko-Pomorskiej z głosem fachowo-doradczym.

Izbę Lekarską Gdańsko-Pomorską (adres Sopot, ul. Chopina 37 — tel. 51-460), należy zawiadomić o każdorazowym rozpisanym konkursie oraz jego wyniku. Konkurs winien być rozpisany nie później niż w ciągu 30 dni po opróżnieniu się stanowiska, które ma być obsadzone na podstawie konkursu.

Ogłoszenie o konkursie winno być podane do publicznej wiadomości conajmniej w dwóch czasopismach lekarskich z których jedno wychodzące w stolicy i w Monitorze Polskim, a odpis (czasopisma) ogłoszenia winien być równocześnie przesłany do wiadomości władzy nadzorczej nad szpitalem, właściwej terytorialnie izbie lekarskiej, oraz Naczelnej Izbie Lekarskiej.

Termin zgłaszania ofert nie może być krótszy niż 14 dni, a dłuższy niż 45 dni od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim: sąd konkursowy winien przedstawić swoje wnioski władzy mianującej nie później, niż w ciągu dni 3 po upływie terminu do składania ofert.

Funkcje sądu konkursowego wykonywa jak podałem wyżej, rada specjalna, lub jeśli tak statut postanowi fachowy sąd konkursowy. Fachowym jest sąd konkursowy wówczas, jeśli więcej niż połowa członków posiada wykształcenie lekarskie. Kandydaci na dyrektorów, ich zastępców oraz ordynatorów przy składaniu ofert winni złożyć:

1. Własnoręcznie napisany życiorys.
2. Dyplom i prawo wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskim w uwierzytelnionych odpisach.
3. Dowód obywatelstwa polskiego.
4. Dowód odbycia praktyki lekarskiej, stosownie do postanowień statutu danego szpitala.
5. Wyszkolenie specjalistyczne w danej dziedzinie (chirurgia ortopedyczna) uznane przez Zarząd Izby Lekarskiej.

W ogłoszeniu konkursowym winna być podana grupa uposażenia przywiązana do danego stanowiska oraz dodatku.

W związku z powyższymi przepisami oraż celem ujednolicenia obsadzenia stanowisk we wszystkich szpitalach samorządowych publicznych zarządzam:

1. Przeprowadzenie konkursowego sądu we wszystkich szpitalach na terenie województwa gdańskiego w myśl wyżej podanych przepisów na stanowiskach kierowniczych, o ile nie są już obsadzone w myśl podanych przepisów prawnych.
2. Zawiadomienia mnie o terminie składania ofert oraz o wynikach konkursu.
3. Sprawozdanie z wykonania z powyższych zarządzeń oczekuję w terminie do dnia 1 kwietnia 1947 r.

Powyższe nie dotyczy tych stanowisk, które zostały obsadzone już w drodze konkursu zgodnie z wyżej podanymi wytycznymi.

WOJEWODA
w z. (—) **Mgr. A. Gadomski**
Wicewojewoda

23

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I—3/255/46.
Zarządzenie z zakresu instrukcji kancelaryjnej.

Gdańsk, dnia 23 stycznia 1947 r.

OKÓLNIK Nr 115 a

Do
Obywateli Naczelników Wydziałów U. W. G. w/m.

Przeprowadzona ostatnio inspekcja poszczególnych agend tut. Urzędu Wojewódzkiego ujawniła pewne niedociągnięcia w zakresie sprawnego opanowywania kancelaryjnej strony spraw załatwianych tak przez Urząd Wojewódzki jak i podległe urzędy terenowe.

W zakresie przepisów instrukcji kancelaryjnej tut. Urzędu wydaję następujące zarządzenia, które częściowo zmieniają dotychczasowy tryb pracy:

1. Istniejące nadal przeciążenie pracą maszynowni redukowany być musi wszystkimi stojącymi w tej mierze do dyspozycji sposobami. Bardzo poważne odciążenie uzyskać można stosowaniem w zakresie jak najszerszym sposobu **odręcznego** załatwiania spraw. W związku z tym proszę Obywateli Naczelników o stosowne w tym względzie pouczenie swoich współpracowników oraz o dopilnowanie, by w pracy referatów, oddziałów oraz wydziałów jak najszerzej załatwiano sprawy **odręcznie.**

2. Zdarzają się wypadki, że poszczególne wydziały starają się niekiedy sprawy z zakresu gospodarczego i kasowego załatwiać ze stronami bezpośrednio. Przypominam w związku z tym, że cały w tej mierze bez wyjątku Urząd Wojewódzki zastępuje wyłącznie Wydział **Budżetowo-Gospodarczy** i proszę, by odtąd stosowano ściśle zasadę podziału pracy i właściwości rzeczowej w tym sensie, że sprawy z zakresu gospodarczego i kasy Urzędu Wojewódzkiego prowadzi za wszystkie działy pracy Urzędu Wojewódzkiego Wydział Budżetowo-Gospodarczy.

3. Wszystkie pisma o charakterze normatywnym (teksty rozporządzeń, zarządzeń, okólników, pism okólnych) **należy podległym urzędom terenowym przesyłać w dwóch egzemplarzach,** by tą drogą uniknąć potrzeby dodatkowego przepisywania odnośnych tekstów, potrzebnych dla pracy wchodzącego w grę referatu tego urzędu oraz podręcznego zbioru jego kierownictwa.

4. Zdarzały się wypadki, że pisma wychodzące z Urzędu Wojewódzkiego nie zawierały pełnej daty. Brak takiej daty sprawia, że odnośne pismo nie jest pełnowartościowym dokumentem i może np. w zakresie przepisów prawnych o terminach w postępowaniu przy załatwianiu spraw urzędowych — pociągnąć za sobą niekorzystne skutki prawne tak dla zainteresowanych stron, jak i sprawności pracy.

W związku z tym zarządzam odnośnie tego punktu: Pracownik, referujący sprawę, obowiązany jest dopilnować aby pismo, wracające od podpisu nie wychodziło bez daty, przy czym na brak daty powinien zwrócić uwagę bezpośredniemu aprobantowi.

Na matrycy winna być wpisywana maszynowo data ostatecznej aprobaty pisma, o ile dnia nie wpisano ręcznie przy podpisywaniu danego pisma.

5. O ruchu personalnym w zakresie obsady stanowisk kierowniczych należy odtąd także w każdym wypadku informować Inspektorów Starostw.

6. Dla ułatwienia pracy kancelaryjnej komórkom dystrybującym pocztę tak w tut. Urzędzie jak i w Ministerstwach, proszę Obywateli Naczelników chcieć przestrzegać odtąd zasady, że przy określeniu adresata każdego pisma także określenie odnośnego departamentu, analogicznie jak w korespondencji wpływającej ze Starostw podawne jest określenie Wydziału.

WOJEWODA
w z. (—) **Dr. B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

24

WOJEWODA GDAŃSKI
Nr O. Org. I—3/255
Zarządzenia z zakresu instrukcji kancelaryjnej.

Gdańsk, dnia 21 grudnia 1946 r.

OKÓLNIK Nr 115 b

Do
Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Województwa Gdańskiego

Dla usprawnienia pracy powierzonych Obywatelom Urzędów w zakresie kancelaryjnym zarządzam:

1. Wszelkie pisma o charakterze normatywnym (teksty rozporządzeń, zarządzeń, okólników i pism okólnych) otrzymywać będą Obywatele odtąd w dwóch egzemplarzach, tak, że odpadnie potrzeba przepisywania tych pism, by poza posiadaniem ich przez odnośne komórki pracy jeden ich egzemplarz dołączany być mógł do odnośnych podręcznych **zbiorów** tych pism.

2. Stwierdziłem, że w niektórych wypadkach przy równoczesnej nieobecności w miejscu pracy i Obywateli i Ich zastępców pozostali współpracownicy nie potrafili wskazać osoby upełnomocnionej do wydawania i przyjmowania oświadczeń woli o pełnych skutkach

prawnych w imieniu i z polecenia Obywateli. Możliwości istnienia takich wypadków, że w czasie godzin pracy powierzony Obywatelom urząd byłby bez wyraźnie ustalonego Ich pełnomocnika nie może być tolerowany. W związku z tym proszę o wydanie stosownych dyspozycyj, by na wypadek równoczesnej nieobecności Obywatli i Ich stałych zastępców z **góry oznaczeni** byli inni Ich współpracownicy, którzy według znanej im kolejności upoważnieni i zobowiązani będą działać jako Ich pełnomocnicy — na czas nieobecności własnej i **równoczesnej** nieobecności stałego zastępcy.

3. Dla ułatwienia pracy przy rozdzielaniu poczty w Urzędzie Wojewódzkim oraz dla zasad ogólnej sprawnej orientacji wszystkich pracowników urzędów powierzonych Obywatelom, proszę odtąd przy wpisywaniu adresu pisma t. j. Urzędu Woj. Gdańskiego o podawanie także Wydziału, który daną sprawę prowadzi względnie prowadzić ma. Przepisy obowiązujące w zakresie ścisłego i pełnego określania pism, na które się odpowiada, wraz z podawaniem w nagłówku przedmiotu sprawy, obowiązują oczywiście nadal. Wobec spotykanych w tej mierze stale jeszcze uchybień sprawę ścisłego przestrzegania norm § 71 i in. Regulaminu dla Starostw Województwa Gdańskiego (Gdański Dz. Wojewódzki Nr 4 z roku 1945, poz. 39 B) podaję specjalnej uwadze Obywateli.

WOJEWODA

w z. (—) **Dr. B. Podhorski-Piotrowski**

Wicewojewoda

25

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI
Wydział Przemysłowy
P. O. VI. 1b/1/47
Ceny na artykuły przemysłowe.

Gdańsk, dnia 4 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE

Do
Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast
Województwa Gdańskiego

Wydział Przemysłowy Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego podaje do wiadomości i ścisłego stosowania niżej podany odpis pisma Ministerstwa Przemysłu z dnia 7.12 46 r. znak 2157/46.

Otrzymują do wiadomości:
Gdańska Woj. Dyr. Przem. Miejsc.
Oddz. Admin. Przem. Wydz. Przem.
Inspektorat Wydz. Przemysłowego.
Sekr. Naczelnika Wydz. Przemysłowego.
Oddz. Ogólny Wydz. Przemysłowego.

Za WOJEWODĘ

(—) **H. Piskorski**

Naczelnik Wydziału

ODPIS

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Ministerstwo Przemysłu

7 grudnia 1946 r.

Do
Obywatela Wojewody
w Gdańsku

Nacz. znak 2157/46
Dn. 7.12 46 r.

Ministerstwo Przemysłu zostało poinformowane, że w różnych miejscowościach Starostwa zatwierdzają cenniki, w których zamieszczone są również ceny na artykuły przemysłowe.

Ministerstwo Przemysłu w związku z akcją „Przemysł dla wsi" ustaliło ceny dystrybucyjne na artykuły przemysłowe i odesłało w teren do wszystkich organizacyj społecznych, spółdzielczych oraz władz administracyjnych ca 100.000 egz. cenników, w-g jakich artykuły te winny być sprzedawane.

Starostwa jednak zatwierdzają ceny wyższe od obowiązujących i tak np. w jednym ze Starostw zatwierdzono cenę na młockarnię szerokomłotną zł. 55.000, gdy cena dystrybucyjna zatwierdzona przez Min. Przemysłu jest 42.000, i w żadnym wypadku nie może być wyższa.

Zarządzenia tego rodzaju ułatwiają spekulantom niczym nieuzasadnioną zwyżkę cen i wywołują dezorientację w cenach u odbiorców.

Min. Przemysłu prosi Ob. Wojewodę o wydanie zarządzenia, aby Starostwa nie zatwierdzały cen na artykuły przemysłowe, a w rozporządzeniach o przestrzeganiu cen podawały, że muszą być stosowane ceny zatwierdzone przez Min. Przemysłu i ogłoszone w odnośnym dzienniku.

PODSEKRETARZ STANU

(—) **E. Szyr**

Za zgodność
Kier. Kancel. Wydz. Przem.
M. Koperowa
Gdańsk, dnia 7.2 1947 r.

26

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI
Wydział Samorządowy
Nr S. F. II—1/13/46
Ściąganie zaległości
w podatkach komunalnych.

Gdańsk, dnia 8 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast na Ziemiach Odzyskanych Województwa Gdańskiego

Zgodnie z pismem okólnym Ministerstwa Ziem Odzyskanych L. dz. 5712/II/46 z dnia 20 listopada 1946 oraz w nawiązaniu do poprzednich zarządzeń w sprawie realizacji podatków komunalnych i zachowaniu równowagi budżetowej w związkach samorządowych Urząd Wojewódzki przypomina, że wszelkie zaległości podatkowe za okresy ubiegłe winny być również ściągane.

Jednakże płatności zaległych podatków winny być tak rozłożone, aby nie powodowały one naruszenia zdolności płatniczych podatników i nie wywoływały niczym nie usprawiedliwionego niepokoju ekonomicznego.

Wskazanym jest zastosowanie ściągania zaległych podatków systemem ratalnym przy uwzględnieniu generalnym lub indywidualnym zdolności płatniczych podatników i sytuacji finansowej gminy.

Ponadto Urząd Wojewódzki zwraca szczególną uwagę na konieczność stosowania art. 40 dekretu z dnia 20 marca 1946 o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128), przewidującego ulgi dla lokali mieszkalnych zajmowanych przez osoby zatrudnione w służbie państwowej, w instytucjach ubezpieczeń społecznych, w związkach zawodowych oraz przedsiębiorstwach państwowych i związków samorządu terytorialnego, jak również w przedsiębiorstwach pozostających pod zarządem państwowym i związków samorządu terytorialnego, jako też osoby pobierające zaopatrzenie emerytalne (ubezpieczeniowe) z funduszów publicznych.

Ob. Ob. Przewodniczący Wydziałów Powiatowych podadzą treść powyższego podległym organom wykonawczym związków samorządowych do wiadomości i stosowania.

Za WOJEWODĘ
w z. (—) **Z. Gostyński**
Naczelnik Wydziału

27

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI
Wydział Ogólny
Nr O. Org. I—5/65/46
Zmiana siedziby Głównego Delegata
Min. Z. O. do Spraw Repatriacji
Ludności Niemieckiej.

Gdańsk, dnia 9 stycznia 1947 r.

PISMO OKÓLNE

Do

Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Województwa Gdańskiego (wszystkich)

W związku z pismem Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 11 grudnia 1946 r. Nr 4 w sprawie przedmiotowej Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że z dniem 10.12 1946 r. siedzibą Głównego Delegata Min. Z. O. do Spraw Repatriacji Ludności Niemieckiej została przeniesiona z Wrocławia do **m. Łodzi ul. Sienkiewicza 58, tel. 170-39.**

Wszelkie sprawy, związane z repatriacją ludności niemieckiej, a niewymagające drogi służbowej — należy kierować pod wyżej wskazany adres.

Za WOJEWODĘ
(—) **St. Niesłuchowski**
Naczelnik Wydziału

Otrzymują do wiadomości
i wykorzystania:
1. Wydział Osiedleńczy
2. Wydział Społ.-Polityczny
do wiadomości
3. Pozostałe Wydziały U. W. G.
4. Wojewódzki Inspektor Starostw.

28

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI
Wydział Samorządowy
Nr S. F. II—1/17/46

Gdańsk, dnia 11 stycznia 1947 r.

Starostwa Grodzkie
w miastach wydzielonych.
opłaty stemplowe od podań
i świadectw.

PISMO OKÓLNE

Do

Ob. Ob. Prezydentów Miast i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych (wszystkich) Woj. Gdańskiego

W pismie okólnym z dnia 1.7 1946 r. Nr Org. I—3/98 o podziale administracyjnym obszaru Ziem Odzyskanych — Urząd Wojewódzki wyjaśnił, że Prezydenci Miast Wydzielonych, tworzących powiaty miejskie, którzy pełniąc zarazem w myśl art. 29 dekretu P. K. W. N. z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) funkcje starostów grodzkich, wykonują te czynności przy pomocy personelu biur zarządów miejskich.

Obecnie Ministerstwo Ziem Odzyskanych pismem okólnym z dnia 20 grudnia 1946 L. dz. 6588/II/46 zawiadomiło Urząd Wojewódzki, iż otrzymuje zapytania czy opłaty stemplowe, pobierane dotychczas przez Starostwa Grodzkie, przypadają na rzecz danego miasta wobec przejęcia czynności tych Starostw przez biura zarządów miejskich.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki w nawiązaniu do pisma okólnego z dnia 8 stycznia 1947 r. Nr S. F. II—1/12/46 wyjaśnia ponownie co następuje:

W myśl art. 140 ust. 2 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1.7 1926 w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7.6 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404), podania wnoszone do związków samorządowych w sprawach należących do ich zakresu działania nie podlegają opłatom stemplowym.

Od podań takich związki samorządowe pobierają opłaty administracyjne na podstawie art. 10 pkt. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129).

Ponieważ za wymienione na wstępie czynności Starostów Grodzkich miasta wydzielone z administracji rządowej nie otrzymują żadnego wynagrodzenia ze Skarbu Państwa — przeto Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 26 listopada 1946 r. Nr S. V/4—2/22/46 wyraziło zgodę, aby czynności i poświadczenia urzędowe organów samorządu terytorialnego w wykonaniu poruczonego zakresu były pobierane opłaty administracyjne w myśl art. 10 pkt. 1 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 129) w wysokości, obowiązującej w ustawie o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 404 z r. 1935), ze zmianami wprowadzonymi dekretem z dnia 20 marca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 100).

Ponadto Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że opłaty stemplowe od podań i świadectw tyczących się czynności urzędów stanu cywilnego winny być pobierane na podstawie obowiązujących dotąd przepisów.

Podając powyższe do wiadomości, Urząd Wojewódzki zaleca przepracowanie dotychczasowych statutów opłat administracyjnych w miastach tworzących powiaty miejskie w myśl powyższych wytycznych.

Za WOJEWODĘ
w z. (—) **Z. Gostyński**
Naczelnik Wydziału

Otrzymują do wiadomości:

1. Wydział Ogólny
2. Inspektor Starostw
3. Oddz. Adm. Samorządowej
4. Oddz. Inspekcji
5. Oddz. Samorządu Wojew.

29

URZĄD WOJEWÓDZKI GDAŃSKI
Wydział Samorządowy
L. S. F. II—1—1/47

Gdańsk, dnia 15 stycznia 1947 r.

Ustalone nazwy miejscowości
w woj. gdańskim.

Do

Obywateli Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast w woj. gdańskim.

Urząd Wojewódzki podaje niżej wyciąg nazw miejscowości, ustalonych na terenie woj. gdańskiego (Monitor Polski Nr 142 z dnia 16.12 1946 r.) do wiadomości i stosowania się.

Równocześnie Urząd Wojewódzki zwraca uwagę, że w stosunkach publicznych wolno używać tylko tych nazw.

Kto wykracza przeciwko tym przepisom podlega sankcjom karnym, przewidzianym w art. 10 rozporządzenia z dnia 24.10 1934 r. W stosunku do pracowników lekceważących sobie te przepisy należy wyciągać konsekwencje służbowe i dyscyplinarne.

Treść powyższego łącznie z odpisem wyciągu z obowiązującymi nazwami należy podać do wiadomości i stosowania podległym sobie Urzędom.

Za WOJEWODĘ
(—) **Z. Gostyński**
w z. Naczelnik Wydz. Samorządowego

1. Kadyny	— n,	kadyński	elbląski	Cadinen
2. Jegłownik	— a,	jegłownicki	"	Fichthorst
3. Rubno Wielkie	— a,	rubieński	"	Gross Röben
4. Kamionek Wielki	— nka,	kamionecki	"	Gross Stein
5. Wikrowo Wielkie	— a,	wikrowski	"	Gross Wicke
6. Komorowo	— a,	komorowski	"	Kämmersdern
7. Wikrowo Małe	— a,	wikrowski	"	Klein Wicke
8. Modrzewina	— y,	modrzewiński	"	Lärschwalde
9. Łęcze	— a,	łęcki	"	Lenzen
10. Suchacz	— a,	suchacki	"	Succase
11. Nowakowo	— a,	nowakowski	"	Terranowa
12. Tolkmicko	— a,	tolkmicki	"	Tolkomit
13. Gardeja	— ei,	gardejski	kwidzyński	Garnsee
14. Rakowiec	— wca,	rakowiecki	"	Gross Krebs
15. Rozajny Wielkie	— jn,	rozajnski	"	Gross Rosai
16. Klecewo	— a,	klecewski	"	Klötzen
17. Krzykosy	— s,	krzykoski	"	Kröxen
18. Nicponie	— ni,	nicpoński	"	Liebenthal (Westpr)
19. Lublewo	— a,	lublewski	"	Littscheu
20. Mareza	— y,	mareski	"	Marcese
21. Nowy Dwór	— oru,	nowodworski	"	Neuhöfen
22. Czarne Dolne	— ego,	czarnodolewski	"	Niederzehre
23. Brachlewo	— a,	brachlewski	"	Rachelshof
24. Sadlinki	— nek,	sadlinecki	"	Sedlinen
25. Białki	— łek,	białecki	"	Weissenkong
26. Wilkowo	— a,	wilkowski	"	Wilkau
27. Stare Pole	— ego Pola,	staropolski	malborski	Altfelde
28. Jasionno	— a,	jasieński	"	Eschenhorst
29. Gronowo	— a,	gronowski	"	Grunau
30. Markusy	— us,	markuski	"	Markushof
31. Łeba	— by,	łebski	lęborski	Leba
32. Lubowidz	— dza,	lubowidzki	"	Luggewiese
33. Nowa Wieś	— ej Wsi,	nowowiejski	"	Neuendorf
34. Wierzchucino	— na,	wierzchuciński	"	Wierschutzin
35. Stary Targ	— u,	starotarski	sztumski	Altmark
36. Bagart	— u,	bagarski	"	Baumgarth
37. Gościszewo	— a,	gościszewski	"	Braunswalde
38. Dzierżgon	— nia,	dzierżgoński	"	Christburg
39. Dąbrówka Malborska	— i	dąbrowiecki	"	Deutsch Damerau
40. Cieszymowo Wielkie	— a,	cieszymowski	"	Gross Teschendorf
41. Waplewo Wielkie	— a,	waplewski	"	Groswalplitz
42. Gronajny	— jn,	gronajński	"	Grünhagen
43. Mleczewo	— a,	mleczewski	"	Heindrode
44. Igły	— Igieł,	igielski	"	Iggeln
45. Mikołajki Pomorskie	— ek,	mikołajecki	"	Nildaskirch
46. Żuławka	— i,	żuławecki	"	Posilge
47. Ryjewo	— a,	ryjewski	"	Rehhof
48. Szropy	— Szrop,	szropski	"	Schroop
49. Sztumska Wieś	— kiej, Wsi,	wiejski	"	Stuhmsdorf
50. Tywęzy	— ęz,	tywęski	"	Tiefeusee
51. Tropy	— Trop,	tropski	"	Troop

1. Kąty	— Kąt,	kącki	Gdański	Bodenwinkel
2. Sobieszewo	— a,	sobieszewski	"	Bohnsack
3. Bielkowo	— a,	bielkowski	"	Bölkau
4. Brętowo	— a,	brętowski	"	Brentau
5. Brzeźno-Gdańskie	— na,	brzezieński	"	Brösen
6. Gdańsk	— a,	gdański	"	Danzig Hbf
7. Juszkowo	— a,	juszkowski	"	Gischkau
8. Goszyn	— a,	goszyński	"	Goschin
9. Bielkowo	— a,	bielkowski	"	Gross Bölkau
10. Kleszczewo	— a,	kleszczewski	"	Gross Kleschkau
11. Lichnowy	— ow,	lichnowski	"	Gross Lichtenau
12. Lipce	— piec,	lipiecki	"	Guteherberge
13. Stogi	— Stog,	stoski	"	Heubuden
14. Pszczółki	— łek,	pszczółecki	"	Hopeustein
15. Krzewiny	— n,	krzewiński	"	Horsterbusch
16. Marzęcino	— a,	narzeciński	"	Jungfer
17. Kałdowo	— a,	kałdowski	"	Kalthof
18. Kiełpinek	— nka,	kiełpinecki	"	Klein Kelpin
19. Płonia Mała	— ni,	płoński	"	Klein Plehnendorf
20. Lubieszewo	— a,	lubieszewski	"	Ledekopp
21. Łęgowo	— a,	łęgowski	"	Nagnenau
22. Licze	— ow,	licki	"	Liessau
23. Lubowidz	— dza,	lubowidzki	"	Löblau
24. Marynowy	— ych,	marynowski	"	Marienau
25. Miłobądź	— a,	miłobądzki	"	Mühlbanz
26. Nowy Staw	— u,	nowostawski	"	Neuteich

27. Mikoszewo	— a,	mikoszewski	„	Nickelswalde
28. Kolbudy Górne	— bud,	kolbudzki	„	Ober Kahlbude
29. Jantar	— u,	jantarski	„	Pasewark
30. Pręgowo	— a,	pręgowski	„	Prangenau
31. Prędzieszyn	— a,	prędzieszyński	„	Prangschin
32. Pruszcz Gdański	— a,	pruszczański	„	Praust
33. Św. Wojciech	— ego Wójciecha,	Świętowojcieski	„	St. Albert
34. Zaspa	— y,	zaspiański	„	Saspe
35. Ostaszewo	— a,	ostaszewski	„	Schöneberg
36. Skowarcz	— a,	skowarski	„	Schönwarling
37. Symankowo	— a,	szymankowski	„	Sinnusdorf
38. Sobowidz	— a,	sobowidzki	„	Sobkowitz
39. Stegna	— y,	stegniański	„	Steegen
40. Straszyn	— a,	straszyński	„	Straschin
41. Sztutowo	— a,	sztutowski	„	Stutthof
42. Nowy Dwór Gdański	— ru,	nowodworski	„	Tiegenhof
43. Tralewo	— a,	tralewski	„	Tralau
44. Kolbudy Dolne	— bud,	kolbudzki	„	Unter Kahlbude
45. Westerplatte	—	(nieodmiennie)	„	Westerplatte
46. Ujeścisko	— ka,	ujeściski	„	Wonneberg
47. Cieplewo	— a,	cieplewski	„	Zipplau
48. Sopot	— u,	sopocki	„	Zoppot

30

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO
WOJEWÓDZKIEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW W GDAŃSKU

z dnia 6 lutego 1947 r.

w sprawie wykazu przedsiębiorstw co do których zgłoszone zostały zarzuty o upaństwowieniu ich.

Na zasadzie § 34 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11.4 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 114) zarządzam ogłoszenie pierwszego wykazu przedsiębiorstw, co do których zgłoszone zostały zarzuty, iż przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa stosownie do postanowień ustawy z dnia 3.I.1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17).

Równocześnie nadmieniam, iż posiedzenia Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw odbędą się dnia 1-go marca br. w lokalu Komisji w Gdańsku przy ul. Okopowej 1 (Gmach Urzędu Wojewódzkiego), na które wzywam wszystkie osoby zainteresowane z zaznaczeniem, iż niestawiennictwo nie wstrzymuje postępowania.

Przewodniczący Woj. Komisji do spraw upaństwow. przedsiębiorstw
(—) K. Leszczyński .

Gdańsk, dnia 6 lutego 1947 r.

Załącznik do zarządzenia
Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji
z dnia 6 lutego 1947 r .

WYKAZ Nr 1

L.p.	Pozycja wykazu	Nazwa, przedmiot i siedziba przedsiębiorstwa	Termin posiedzenia 1 marca 1947 r.
1.	I/3	Peter Gruchot, warszt. elektr., Gdynia, Mściwoja 2 —	godz. 9 rano.
2.	I/62	Grundmann Werner — tartak — Zblewo, pow. Starogard —	godz. 9 rano.
3.	I/69	Trambork Willi — tartak — Lipusz Papiernia pow. Kościerzyna. —	godz. 9 rano.
4.	I/122	Hinz Emil — stolarnia — Gdynia, ul. Morska 53 —	godz. 9 rano.
5.	I/128	Stark Wilhelm A., stolarnia, Wejherowo, ul. Św. Jacka 8. —	godz .9 rano .
6.	I/154	Preuss Jan i Stefan, stolarnia, Starogard, ul. Owidzka 16 —	godz. 9 rano .
7.	I/180	Friedrich Franz, zakład kołodziejski, Kalbudy, pow. Gdańsk —	godz. 9 rano.
8.	I/206	„Arkona", fabryka metalowa, Sp. Akc., — Tczew, ul. 30 stycznia —	godz. 10 rano.
9.	I/352	Kaderei Fryderyk, Betoniarnia, Skarszewy, ul. Dworcowa, pow. Kościerzyna —	godz. 9
10.	I/386	Braun Ernst — fryzjernia Wejherowo, ul. Sobieskiego 318. —	godz. 9 rano .
11.	I/425	Oswald Werner — zakł. szklarski, Starogard, ul. Hallera 6 —	godz. 9 rano.
12.	I/430	B-cia Litewscy — tartak, Skórcz, pow. Starogard —	godz. 10 rano.
13.	I/431	Zakł. Przem. M. Kreński, tartak i stolarnia Starogard, Kościuszki 52. —	godz. 10 rano .
14.	I/434	Pomorska Huta Szkła, Sp. z o. o., Starogard, ul. Kościuszki 115/17 —	godz. 10 rano.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

Wydział Motoryzacji Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego (dawniej Okręgowy Urząd Samochodowy) podaje do ogólnej wiadomości, że wszyscy właściciele i użytkownicy pojazdów mechanicznych unieruchomionych a zarejestrowanych w OUS — Gdańsk, winni pojazdy te zgłosić w Wydziale Motoryzacji U .W. Sopot, Wybickiego 32 w terminie do dnia 10.II. 1947 r .

W zgłoszeniach należy podać dokładny adres właściciela oraz miejsca postoju pojazdu, po czym zostanie przeprowadzona kwalifikacja zgłoszonych pojazdów przez Okręgową Komisję Kwalifikacyjną.

Za WOJEWODĘ

(—) Tadeusz Borysiewicz

Naczelnik Wydziału

OBWIESZCZENIE

Izba Skarbowa podaje do wiadomości, iż z dniem 1 stycznia 47 r. Urzędy Skarbowe działające na terenie miasta i powiatu Gdańska otrzymują następującą numerację:

Dotychczasowy I Urząd Skarbowy z zakresem terytorialnym obejmującym dzielnicę Oliwę i Wrzeszcz, otrzymał nazwę 2 Urzędu Skarbowego w Gdańsku z siedzibą w Gdańsku-Wrzeszczu ul. Grunwaldzka Nr 137. Konto czekowe w P. K. O. Nr XI—2510.

Dotychczasowy 2 Urząd Skarbowy z zakresem terytorialnym obejmującym powiat Gdańsk, a z miasta Gdańska dzielnicę Orunię otrzymał nazwę 3-go Urzędu Skarbowego w Gdańsku z siedzibą w Gdańsku-Oruni ul. Oruńska 21. Konto czekowe w P .K. O. Nr XI—2498.

Dotychczasowy 3 Urząd Skarbowy obejmujący Gdańsk-Śródmieście i pozostałe dzielnice miasta Gdańska otrzymał nazwę 1-go Urzędu Skarbowego w Gdańsku z siedzibą w Gdańsku-Wrzeszczu ul. Grunwaldzka Nr 137. Konto czekowe w P. K. O. Nr 2502.

Kasa typu A (wszelkie wpłaty i wypłaty) mieścić się będzie w 1 Urzędzie Skarbowym w Gdańsku.

IZBA SKARBOWA W GDAŃSKU

OGŁOSZENIE

Do rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano pod liczbą 2, że małżonkowie Antoni Szczeblewski i Rozalia Szczeblewska z domu Dobska zamieszk. w Rakówcu, pow. Tczew, aktem notarialnym z dnia 4 czerwca 1946 Nr 522 repertorium na rok 1946 notariusza Franciszka Połtowicza w Gniewie, ustanowili ogólną wspólność małżeńską majątkową.

Gniew, dnia 14 grudnia 1946 r.

Sąd Grodzki

OGŁOSZENIE

Do rejestru małżeńskich praw majątkowych zapisano pod liczbą 3, że małżonkowie Zygfryd Słupski i Waleria Słupska z domu Ziętak zamieszk. w Gogolewie, pow. Tczew — aktem notarialnym z dnia 7 września 1946 r. Nr 693 repertorium na rok 1946 notariusza Franciszka Połtowicza w Gniewie ustanowili ogólną wspólność majątkową małżeńską.

Gniew, dnia 21 grudnia 1946 r.

Sąd Grodzki

SKRADZIONE I ZAGUBIONE DOKUMENTY

Unieważnia się zgubioną kenkartę wystawioną w Przemyślu i inne dokumenty — Świeżawski Ludwik, Sopot.

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty i odcinek zameldowania — Alfreda Orwiszewska, Gdańsk-Orunia, Przytorze 16.

Unieważnia się zagubiony dowód osobisty, prawo jazdy Nr 7179 wydany 26.10 1946 r., kartę R. K. U. — Dłuski Kazimierz, zam. Gdańsk-Orunia, Oruńska 16.

Unieważnia się zagubioną kartę R. K. U. na nazwisko Jag a Bronisław i dowód tożsamości konia, stanowiące własność Franciszka Jagła, Kamionka, pow. Starogard.

Unieważnia się skradziony dowód osobisty, kartę R. K. U., odcinek zameldowania i inne dokumenty — Żytek Józef, zam. Sopot, Chodowieckiego 2-b.

Unieważnia się skradzione tymczasowe zaświadczenie tożsamości L. 86/45 wydane w Gdyni 11 października 1945 r. — Warchal Helena, Gdynia-Oksywie, ul. Oksywska, blok 185 m. 5.

Unieważniam zagubione prawo jazdy II kl. Nr 1759 na nazwisko Jankowski Mieczysław, Gdynia, Śląska 51.

Unieważniam zgubioną legitymację urzędniczą Nr 282 wydaną przez Inspektorat Szkolny — Braulowa Jadwiga, Weselno, poczta Pruszcz.

Unieważnia się skradzioną legitymację Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego Nr 81/46 wydaną na nazwisko Lemke Zofia, zam. Orłowo, Wrocławska 110.

Unieważnia się zagubione dokumenty na samochód osobowy marki „Ford" Nr rej. 17596, Nr silnika 27228, Nr podwozia 365/2719 stanowiący własność Starostwa Powiatowego w Gdańsku.

Unieważnia się zagubione prawo jazdy II kl. Nr 5066 i inne dokumenty — Dabkus Czesław, Wrzeszcz, Wiązowa 13 — 3.

Unieważniam zagubione zaświadczenie stałe — Ronowski Józef Lipiński, powiat Starogard.

Unieważniam zagubione zaświadczenie stałe — Konkiel Gertruda, Lipiński pow. Starogard.

Unieważniam zgubione zaświadczenie stałe — Kleinówna Danuta, Starogard, Kościuszki 44.

Unieważniam zagubione zaświadczenie stałe oraz kartę rej. R. K U. Starogard, Konkiel Franciszek, Nowawieś, pow. Starogard.

Unieważniam zagubione zaświadczenie stałe oraz kartę rejestr. — Jetka Kazimierz, Linowiec, pow. Starogard.

Unieważniam zagubione prawo jazdy Nr 1030 wydane dnia 28.8 1945 r. w Sopocie na samochód osobowy „D. K. W." — Sztejnika Wiesław, Kwidzyń.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Szefer Augustyn, Linowiec, pow. Starogard, Województwo Gdańskie.

Unieważnia się zagubioną kartę ewidencyjną Nr D. 15346 na samochód marki „James" Nr silnika 270347554, Nr podwozia 230921, wydaną przez O. U. S. Gdańsk, własność Koseda Klemens.

Zagubiono kartę rejestracyjną wydaną przez OUS w Sopocie samochodu marki „Opel-Olimpia" Nr B. 16465 własność Obukowicz Zygmunt.

Zgubiono kartę rej. Nr A. 180/92, samochodu osobowego marki „D. K. W." Nr silnika 02013, Nr podwozia 209-1164 P. W. S. Warsztat Sopot.

Unieważniam zgubione prawo jazdy — Jan Boski, Gdynia.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wystawiony przez Zarząd Gminny w Stężycy na nazwisko Wolna Józef, zam. w Klobuczynie, gm. Stężyca, pow. Kartuzy, pod poz. 58, Nr dowodu 23, rok. ur. konia 1935. Klacz kara przydatność wojskowa Kat. M.

Unieważniam skradzione dokumenty: zaświadczenie stałe, dowód osobisty, kartę rowerową — Antoni Gaca, Kamionka, pow. Starogard.

Unieważnia się zgubioną podłużną pieczątkę z napisem „Publiczna Szkoła Powszechna Nr 13 w Gdańsku", oraz pieczęć okrągła z Godłem Państwowym i napisem w otoku „Publiczna Szkoła Powszechna w Gdańsku".

Unieważniam zagubioną książkę tożsamości konia kasztana z gwiazdą na czole lat 6 i drugiego konia siwka, wałacha lat 13. Książki były wystawione na nazwisko Franciszek Glinkowski, Rynkowa, pow. Starogard.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy III kl. Nr 03663 — Szyk Edm.

Unieważnia się zagubione zezwolenie Nr 33 na prowadzenie sklepu kolonialno-spożywczego w Tczewie, ul. Dąbrowskiego 17, wystawione przez Starostwo Powiatowe Tczewskie na nazwisko Franciszka Pielawska.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe wydane w Starogardzie — Feliks Wardyn, Gdynia, Gen. Dreszera 23-f.

Zagubione zaświadczenie na wóz ciężarowy „Renault" Nr próbny 6390, Nr silnika 622-21626 Nr podwozia 1034907 unieważnia się. Stocznia Pleniewo.

Zgłoszenia na prenumeratę przyjmuje Redakcja i Administracja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego przy Urzędzie Wojewódzkim Gdańskim w Gdańsku, ul. Okopowa 5 (Wydział Ogólny, pokój Nr 27 godz. 10 — 12). Tel. 419-41 wew. 267.

Za Redakcję **Mgr B. Kozłowska - Ratney,** Radca Urzędu Wojewódzkiego Gdańskiego.

Administracja przyjmuje ogłoszenia od władz, urzędów i instytucyj o charakterze publiczno-prawnym, zaś od osób fizycznych i osób prawnych prawa prywatnego tylko te, które zdaniem Urzędu Wojewódzkiego, mogą być umieszczone w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Cena ogłoszeń: zł. 15 — za wyraz — najmnie 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45.— za 1 mm. szpalty. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględniane.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu zaliczki kwartalnej na wspomniane P. K. O. w kwocie zł. 90.— do rozliczenia się zgodnie z cenami uwidocznionymi na każdym nadesłanym egzemplarzu.

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Nr 8 **Spółdz. Wydawniczej „Czytelnik" w Gdyni, ul. Mściwoja 7.**

W-03779 CENA zł 20.